

Escarlatina, a cociñeira defunta (Capítulo 2)

O que menos me gusta de cumprir anos é que, como coincide co Día de Defuntos, hai que ir ao cemiterio. Cando era pequeno e non había forma de me escapulir da visita aos mortos, entretíñame correndo de aquí para alá, buscando nomes raros nas lápidas.

Habíaos moi divertidos; por exemplo, Policarpo, Eufrasia, Humberto James (os nomes compostos son os mellores), Nicanora ou Macedonio, que é coma unha macedonia de froitas frescas pero en masculino.

Ledicia Costas:

Escarlatina, a cociñeira defunta (Capítulo 2)

(Fragmento). Edicións Xerais, 2015.

“Lectura en 60 segundos Escarlatina”, do proxecto *cREAgal*, publícase coa
Licenza Creative Commons Recoñecemento Non-comercial Compartir igual 4.0

